

Με τους αγώνες και τις εξεγέρσεις της γενιάς μας...

Μέρα με τη μέρα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL πασχίζει να αποδείξει ότι μπορεί να ξεπεράσει σε βαναυσότητα τους προκατόχους της στην εφαρμογή των μνημονίων και στην ένταση της επίθεσης. Εξαπολύει μια σκληρή επίθεση σε ότι δικαιώματα έχουν απομείνει στους εργαζόμενους και τη νεολαία. Προσπαθεί να παρουσιάσει μια ψεύτικη εικόνα επιτυχιών: Ότι δήθεν τα μνημόνια τελειώνουν, ότι αύριο μεθαύριο η οικονομία θα πάρει τα πάνω της, θα ανοίξουν θέσεις εργασίας, ακόμα και ότι ασκεί...φιλολαϊκή πολιτική!

Προφανώς δεν μπορεί να πείσει κανέναν. Ο ελληνικός καπιταλισμός παραμένει στην εντατική, και η επιτροπεία του, δηλαδή τα συνεχή και ανελέητα μνημόνια (ανεξάρτητα του πως θα ονομάζονται), έχουν συμφωνηθεί τουλάχιστον μέχρι το 2060. Η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε μία Αποικία Χρέους, όπου οι εργαζόμενοι εξωθούνται στη φτώχεια, οι νέοι στην ανεργία ή τη μετανάστευση, και όλα αυτά για την αποπληρωμή ενός χρέους που δεν πρόκειται να αποπληρωθεί ποτέ!

Η 3η αξιολόγηση που έκλεισε και η 4η που ξεκίνησε περιλαμβάνουν νέα σκληρά μέτρα:

- Μείωση συντάξεων, μείωση του αφορολόγητου στα 5600, αύξηση του ΕΝΦΙΑ, κατάργηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ.
- Νέες περικοπές στο σύστημα υγείας.
- Νέες ιδιωτικοποιήσεις, κυρίως στην αγορά ενέργειας, ξεπουλώντας ότι απέμεινε δημόσιο.
- Αρπαγή όχι μόνο της δημόσιας αλλά και της ιδιωτικής περιουσίας. Με τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, και το σταμάτημα της προστασίας της πρώτης κατοικίας, θα πετάξουν από τα σπίτια τους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, την ίδια στιγμή που σχεδιάζουν νέες φοροαπαλλαγές για τις επιχειρήσεις!
- Ίσως το πιο σημαντικό χτύπημα είναι στα συνδικαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Ήδη με τα πρόσφατα μέτρα για τα εργασιακά, το δικαίωμα των εργαζομένων για απεργία περιορίζεται δραστικά. Με τα επόμενα αυτό θα γίνει ακόμα πιο δύσκολο. Κυβέρνηση, ΕΕ και επιχειρηματίες προσπαθούν να εγκαθιδρύσουν ένα Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης. Θέλουν εργαζόμενους χωρίς απολύτως κανένα δικαίωμα. Που θα δουλεύουν όταν, αν και όσο θέλουν τα αφεντικά τους για ένα κομμάτι ψωμί, για τα απαραίτητα, ώστε να επιβιώσουν και να πάνε την επόμενη μέρα ξανά για δουλειά. Το πραγματικό τους σύνθημα είναι «Νόμος είναι το δίκιο του εργοδότη».
- Για να γίνουν όλα αυτά, και γιατί γνωρίζουν ότι

δεν θα τα δεχτούμε αμαχητί, προχωράν σε μια συντονισμένη επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και στις ελευθερίες. Επαναφέρουν το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης. Με τις εξόφθαλμα άδικες και ταξικές αποφάσεις των δικαστηρίων και του Άρειου Πάγου να δίνουν τον τόνο: Καταδίκη εργαζομένων και νεολαίων γιατί αγωνίζονται, ακόμα και με παντελή έλλειψη στοιχείων (περίπτωση Ηριάννας), καταπάτηση της εργατικής νομοθεσίας όπου αυτή έχει μείνει, εξόφθαλμα ευνοϊκές αποφάσεις για τους εργοδότες! Παράλληλα, καταστολή με την αστυνομία και τα ΜΑΤ, ενάντια σε όσους βγαίνουν στο δρόμο.

ΗΠΑ και ΕΕ με τη συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης φέρνουν τον πόλεμο στη γειτονιά μας!

Την ίδια στιγμή οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί οξύνονται και ο κίνδυνος του πολέμου απειλεί τους λαούς της περιοχής μας όπως δείχνουν οι πρόσφατοι βομβαρδισμοί στη Συρία από ΗΠΑ, Γαλλία, Μ. Βρετανία. Οι ιμπεριαλιστές λύνουν τους ανταγωνισμούς τους πάνω στα συντρίμια της -όχι και τόσο μακρινής- χώρας της Μ. Ανατολής και ο συριακός λαός είναι αυτός που την πληρώνει. Τα Βαλκάνια, και Μ. Ανατολή είναι περιοχές ζωτικής σημασίας για το ΝΑΤΟ. Ο στόχος τους είναι να μετατρέψουν την περιοχή μας και την Ελλάδα σε μια απέραντη βάση θανάτου.

Μεγάλους κινδύνους για τους λαούς της περιοχής μας, και κυρίως για τον ελληνικό και τον τουρκικό κρύβει και το ζήτημα των ελληνοτουρκικών διενέξεων. Η προσπάθεια της ελληνικής αστικής τάξης να παρουσιαστεί ως θύμα, χύνοντας εθνικιστικά δηλητήρια, είναι μια απόπειρα συγκάλυψης του αντιδραστικού ρόλου του ελληνικού καπιταλισμού. Εκμεταλλευόμενη την αναβάθμιση της γεωστρατηγικής θέσης της χώρας, η ελληνική αστική τάξη επιχειρεί να επωφεληθεί, και να γίνει «πόλος σταθερότητας», δηλαδή το πιο πρόθυμο σιράκι και εξυπηρετητής των αμερικανονατοϊκών σχεδίων στην περιοχή, αποδεικνύοντας πόσο επικίνδυνη είναι. Ελληνική και τουρκική αστική τάξη είναι εξίσου αντιδραστικές. Εμείς, οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν έχουμε τίποτα να κερδίσουμε ούτε από τον πόλεμο, ούτε από τον εθνικισμό. Μόνη λύση είναι η φιλία και η αλληλεγγύη των δύο λαών, ένα αντιπολεμικό και διεθνιστικό κίνημα και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου!

Τα πραγματικά μας προβλήματα δεν είναι ούτε η Τουρκία, ούτε η Μακεδονία, αλλά η ζωή και το μέλλον μας!

Διαλύουν και ξεπουλάν τη δημόσια εκπαίδευση!

Η επίθεση στην εκπαίδευση δεν υστερεί καθόλου από αυτήν στην υπόλοιπη κοινωνία. Η προτεραιότητα του ελληνικού καπιταλισμού είναι η αποπληρωμή του χρέους προς τους δανειστές. Κατ' επέκταση κάθε άλλη δαπάνη –όπως η δημόσια παιδεία- είναι περιττή και πρέπει να κοπεί.

Με το νόμο Γαβρόγλου, και μια σειρά άλλους νόμους και οδηγίες, η κυβέρνηση προχωρά στην διάλυση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και στην εμπορευματοποίησή της. **Τα βασικά μέτωπα που έχει ανοίξει είναι:**

- Οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολών, και η συρρίκνωση του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μετά την πρόσφατη ίδρυση του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής -ΠΔΑ (συγχώνευση ΤΕΙ Αθήνας και ΤΕΙ Πειραιά), σχεδιάζονται για το άμεσο μέλλον κι άλλες μεγάλες συγχωνεύσεις (ΤΕΙ Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας, ΤΕΙ Ιονίων Νήσων με Πανεπιστήμιο Ιονίου, ΤΕΙ Σερρών με ΤΕΙ Θεσσαλονίκης). Ολόκληρα τμήματα και σχολές καταργούνται εν μια νυκτί, ενώ προφανώς μεσοπρόθεσμα θα σημάνει τη μείωση του αριθμού των εισακτέων, του προσωπικού των πανεπιστημίων κλπ.
- Η εισαγωγή διετών προγραμμάτων σπουδών και το χτύπημα στα επαγγελματικά δικαιώματα. Τα διετή προγράμματα θα ξεκινήσουν να εφαρμόζονται στο ΠΔΑ και σύντομα θα επεκταθούν σε όλα τα ιδρύματα. **Το μέτρο αυτό:**

1) Δρομολογεί το να μπει λουκέτο σε όλα σχεδόν τα ΤΕΙ της χώρας και παράλληλα τα τωρινά προγράμματα σπουδών τους να υποκατασταθούν με τα 2ετή προγράμματα εντός των ΑΕΙ.

2) καταργεί την έννοια του πτυχίου. Αυτό μαζί με τον ατομικό φάκελο προσόντων (φάκελος όπου μαζί με το πτυχίο του κάθε φοιτητή θα προσμετράται το κάθε χαρτί, πιστοποίηση, σεμινάριο κ.ο.κ.) θα κάνει το –ήδη υποτιμημένο- πτυχίο ένα ατομικό χαρτί δεξιότητων, σπρώχνοντάς μας σε έναν ατομικό και άρα ανταγωνιστικό δρόμο καθώς και σε ένα διαρκές κυνήγι «γνώσεων» εφ' όρου ζωής, χωρίς διασφάλιση κανενός επαγγελματικού δικαιώματος. Σημαντικό χτύπημα στα επαγγελματικά δικαιώματα αποτελεί και η καθιέρωση του Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας που θα απαιτείται να παίρνουν οι απόφοιτοι των καθηγητικών σχολών -χωριστά από το πτυχίο- προκειμένου να μπορούν να εργαστούν σαν εκπαιδευτικοί.

3) Θα μετατρέψει το πανεπιστήμιο σε κατάσταση αγοράς πιστωτικών μονάδων και προγραμμάτων σπουδών ανάλογα με το τι αντέχει το πορτοφόλι του κάθε φοιτητή.

- Η γενίκευση των διδασκτρων. Κατ' αρχήν ήδη πολλά τμήματα προχωρούν σε θέσπιση διδασκτρων σε όσα μεταπτυχιακά δεν είχαν. Πέρα από τα προβλήματα που αυτό από μόνο του δημιουργεί, ο πραγματικός τους στόχος είναι να

μπουν δίδακτρα στις προπτυχιακές σπουδές, όπως άλλωστε προτείνει και ο ΟΟΣΑ.

- Το χτύπημα στο άσυλο και το φοιτητικό κίνημα. Για να εφαρμοστούν αυτά τα μέτρα πρέπει στα πανεπιστήμια να μη γίνονται αγώνες, καταλήψεις, συνελεύσεις. Τα πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν «ευρωπαϊκά», δηλαδή αποστειρωμένα, όπου οι φοιτητές θα πληρώνουν αδιαμαρτύρητα για να σπουδάζουν. Αυτός και κανένας άλλος είναι ο λόγος που στοχεύουν στην πλήρη κατάργηση του ασύλου, όπως συρλιάζουν ήδη αντιδραστικοί πρυτάνεις και καθηγητάδες, και στήνουν επιτροπές «ενάντια στην παραβατικότητα στα πανεπιστήμια».
- Παράλληλα, ο κίνδυνος της αδυναμίας λειτουργίας ολόκληρων σχολών, τμημάτων ή πανεπιστημίων είναι καθημερινή απειλή. Η χρηματοδότηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση έχει μειωθεί κατά 80% από το 2009 μέχρι σήμερα και συνεχίζει να μειώνεται. Ήδη εστίες και λέσχες υπολειπώνονται. Η κατάρρευση πολλών από τις δομές του πανεπιστημίου λόγω χρόνιας υποχρηματοδότησης και κακοδιαχείρισης ή η ιδιωτικοποίησή τους είναι μπροστά μας.

Αυτό το μέλλον ετοιμάζουν για την γενιά μας. Εκπαίδευση χωρίς δικαιώματα για όσους τα καταφέρουν, μετανάστευση, ανεργία ή σκλαβιά του 21ου αιώνα. Με ισχνούς μισθούς, χωρίς ασφάλιση, χωρίς προοπτική. Χωρίς δικαιώματα επαγγελματικά, εργασιακά ή συνδικαλιστικά. Χωρίς τη δυνατότητα να διεκδικήσουμε καλύτερες συνθήκες ζωής. Χωρίς δικαιώματα και ελευθερίες. Και για όσους τολμούν να διεκδικούν, ένα γκλοπ θα περιμένει στην γωνία.

Ως εδώ! Με τους αγώνες μας να βάλουμε τέρμα στα σχέδιά τους!

Μπροστά σε αυτή τη κατάσταση δεν υπάρχει περιθώριο για αδράνεια! Δεν χωράνε αυταπάτες ότι η επίθεση θα σταματήσει, ότι κάτι θα γλιτώσουμε αν κάνουμε υπομονή. Δεν υπάρχουν ατομικές λύσεις, δεν υπάρχει ρεαλιστική διέξοδος για εμάς εκτός από τους μαζικούς ανυποχώρητους αγώνες. Για να μπλοκάρουμε κάθε επίθεση, για την εφαρμογή ενός προγράμματος με βάση τις ανάγκες της νεολαίας και της τεράστιας κοινωνικής πλειοψηφίας, των εργαζομένων και των φτωχών.

Για ένα νέο ανασυγκροτημένο φοιτητικό κίνημα!

Το φοιτητικό κίνημα, παρά την κρίση την οποία διέρχεται, έχει δυνατότητες να απαντήσει. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις στο ΤΕΙ Αθήνας ενάντια στη συγχώνευση, όπως και άλλες κινητοποιήσεις, δείχνουν ότι οι φοιτητές αγωνίζονται και μπορούν με τη δράση τους να ξεπερνάν τα προβλήματα. Η κατάσταση «παγωμάρας» ή αμηχανίας που επικρατεί, μπορεί και πρέπει να σπάσει. Για να γίνει αυτό χρειαζόμαστε όχι μόνο τα κατάλληλα αιτήματα, αλλά κι ένα πρόγραμμα αγώνων:

- **Να χρησιμοποιήσουμε τις καλύτερες και πιο δημοκρατικές μορφές αυτοοργάνωσης.** Οι γενικές συνελεύσεις οφείλουν να γίνονται συχνά, να έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο και να καταλήγουν σε κινητοποίηση των συλλόγων, που ο χαρακτήρας τους θα αποφασίζεται από όλους τους φοιτητές. Όλες οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται, να υλοποιούνται από εκλεγμένες συντονιστικές επιτροπές, οι οποίες θα λογοδοτούν σε επόμενη συνέλευση. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται η αυθαιρεσία και η αναποτελεσματικότητα που τόσο πολύ έχουν απωθήσει τους φοιτητές από τις συνελεύσεις τους, και παραμένει ο αγώνας στα χέρια μας. Ωστόσο, ακόμα κι όταν δεν είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν γενικές συνελεύσεις, όσοι φοιτητές επιθυμούν να αγωνιστούν πρέπει να συσπειρώνονται σε επιτροπές, πρωτοβουλίες και άλλες μορφές αυτοοργάνωσης. Απαραίτητος είναι ο ουσιαστικός συντονισμός ανά πόλη και πανελλαδικά, των συλλόγων και των φοιτητών που αγωνίζονται.
- **Με δυναμικές και αποτελεσματικές μορφές πάλης.** Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να επιστρατεύσει όλα τα όπλα του για να μπορέσει να αποκρούσει την επίθεση. Χρησιμοποιώντας κάθε φορά το κατάλληλο μέσο πάλης, ώστε ο αγώνας να προχωράει μπροστά. Με καταλήψεις στις σχολές μας, διαδηλώσεις, αποκλεισμούς δρόμων και δημοσίων κτιρίων, εξωστρέφεια, οργάνωση της αυτοάμυνας του κινήματος απέναντι στις συμμορίες των ΜΑΤ.
- **Μαζί με τους εργαζόμενους και τα καταπιεσμένα κομμάτια της κοινωνίας.** Ένα φοιτητικό κίνημα κλεισμένο στον εαυτό του και στα πανεπιστήμια, έχει πολύ στενά όρια. Το φοιτητικό κίνημα οφείλει να παίζει το ρόλο που του αναλογεί. Το ρόλο του πυροδότη του εργατικού κινήματος, και να παλέψουμε όλοι μαζί για μια διαφορετική πορεία της κοινωνίας. Δείχνοντας κατ' αρχήν την αλληλεγγύη μας σε όποιον αγωνίζεται, συμμετέχοντας στους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες.

Να μην ζήσουμε σαν σύγχρονοι δούλοι:

- ✱ Κατάργηση όλων των μνημονίων
- ✱ Διαγραφή του χρέους
- ✱ Έξω από ΕΕ και Ευρώ
- ✱ Εθνικοποιήσεις - εργατικός έλεγχος
- ✱ Ενάντια σε πόλεμο & ιμπεριαλισμό
Καμία συμμετοχή της Ελλάδας
- ✱ Ενάντια σε φασισμό, εθνικισμό και ρατσισμό
- ✱ Ανοιχτά σύνορα, αλληλεγγύη σε μετανάστες και πρόσφυγες

Για να σώσουμε τη δημόσια εκπαίδευση από την καταστροφή:

- ✱ Κάτω ο νόμος- Γαβρόγλου.
Καμία συγχώνευση σε ΑΕΙ & ΤΕΙ
Καμία σκέψη για δίδακτρα
- ✱ Κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων.
- ✱ Αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση
- ✱ Άμεσο ξήλωμα των εργολαβιών.
Σταμάτημα κάθε ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών των ΑΕΙ-ΤΕΙ
- ✱ Κάτω τα χέρια από το Άσυλο

Στις φοιτητικές εκλογές στηρίζουμε - ψηφίζουμε ΣΣΠ

Η **Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη (ΣΣΠ)** παλεύει καθημερινά στις σχολές για την εφαρμογή αυτής της πολιτικής, προωθώντας παντού την αυτοοργάνωση, τον αγώνα, την ενότητα των φοιτητών πάνω σε ένα μαχητικό πρόγραμμα πάλης. Για να γίνουν όμως αυτά πραγματικότητα, χρειάζεται σαν φοιτητικό κίνημα να ξεπεράσουμε και κάθε αδιέξοδη και αναποτελεσματική πολιτική. Είναι πιο επιτακτική από ποτέ, μαζί με την **ανασυγκρότηση** του φοιτητικού κινήματος, και μια **ανασύνθεσή** του, μια αλλαγή των συσχετισμών:

- **Να στείλουμε στο σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας τις αστικές-κυβερνητικές παρατάξεις, ΔΑΠ-ΠΑΣΠ-Bloco**: Έκαναν και κάνουν ότι μπορούν για να βοηθήσουν την εφαρμογή των μνημονίων στην εκπαίδευση, την ιδιωτικοποίηση της, την υποστήριξη των μνημονιακών κυβερνήσεων της φτώχειας και της ανεργίας. Συμβάλλουν σε κάθε προσπάθεια να χτυπηθεί το φοιτητικό κίνημα. Στηρίζουν κάθε πρόταση για επιβολή αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, όπως τα δίδακτρα.
- **Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από την ΠΚΣ/ΚΝΕ**. Σκορπά την ηττοπάθεια, τη διαίρεση και τον αποπροσανατολισμό στο κίνημα. Είναι ενάντια στις Γενικές Συνελεύσεις, παραλύει τη λειτουργία των συλλόγων και μετατρέπει σε σφραγίδες όσους ελέγχει. Όχι μόνο απέχει από κάθε σημαντικό αγώνα, αλλά επιτίθεται σε αυτούς με ιδιαίτερη μανία όταν φανεί ότι κάτι μπορούν να κερδίσουν, γιατί έτσι πλήττεται η πολιτική της που λέει ότι όλα θα λυθούν στη «Δευτέρα Παρουσία» της Λαϊκής Εξουσίας με ψήφο στο ΚΚΕ. Εκεί που αδυνατούν να το κάνουν οι μνημονιακές παρατάξεις, δεν διστάζει να παίξει και το ρόλο του «αντικατάληψη μπλοκ», όπως έκανε και στις κινητοποιήσεις των φοιτητών στο ΤΕΙ Αθήνας. Όταν δεν φτάνουν οι λασπολογίες και τα ψέματα δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν βία ενάντια σε αγωνιστές λειτουργώντας σαν δύναμη καταστολής του φοιτητικού κινήματος. Τελευταία, τάσσεται στο στρατόπεδο της παραμονής στο Ευρώ, και ακόμα παπαγαλίζει τα περί «τούρκικης επιθετικότητας» αποκρύπτοντας το βρώμικο ρόλο του ελληνικού καπιταλισμού.
- **Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τα ΕΑΑΚ**. Τα τελευταία χρόνια, στην καλύτερη περίπτωση απλώς δε συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος, ενώ πολλές φορές δρουν και παραλυτικά για αυτό. Παρά τις σημαντικές αριθμητικά δυνάμεις που ακόμα συσπειρώνουν, δεν παρουσιάζουν ούτε ένα στοιχειώδες πλάνο για την απόκρουση της επίθεσης. Είναι εγκλωβισμένοι στις εσωτερικές τους διαμάχες, τις οποίες μεταφέρουν στις σχολές και τα αμφιθέατρα, καταφεύγοντας μέχρι και σε φυσική βία, συμβάλλοντας στον εκφυλισμό του φοιτητικού κινήματος. Εξωραΐζουν το ρόλο της ΠΚΣ, την οποία θεωρούν μια αγωνιστική δύναμη, αποπροσανατολίζοντας τους φοιτητές. Στην εκλογική συνεργασία ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ-ΑΡΔΙΝ υπάρχουν σημαντικά αριθμητικές δυνάμεις με κοινοβουλευτικές αυταπάτες και καθαρά ρεφορμιστικές θέσεις που φαίνεται να μη διδάχθηκαν τίποτα από το σκληρό μάθημα του ΣΥΡΙΖΑ.

Μπροστά μας έχουμε μια σειρά από σημαντικούς αγώνες. Σαν φοιτητές και νέοι άνθρωποι, έχουμε χρέος απέναντι στον εαυτό μας να σώσουμε τη δημόσια και δωρεάν παιδεία από τη διάλυση, την ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση. Να συγκρουστούμε με τα μνημόνια, τις κυβερνήσεις που τα εφαρμόζουν, την ΕΕ, που μας στερούν το μέλλον μας, ακόμα και με το χρεοκοπημένο καπιταλιστικό και ιμπεριαλιστικό σύστημα που με την κρίση του απειλεί να μας ρίξει στη βαρβαρότητα. Να παλέψουμε όχι μόνο για τα δικαιώματα που μας κλέβουν, αλλά και για τη ζωή και το μέλλον που μας αξίζει. Για μια κοινωνία χωρίς φτώχεια, εκμετάλλευση, πολέμους. Για μια κοινωνία Σοσιαλιστική. Αυτήν τη μάχη, πρέπει να τη δώσουμε και να βγούμε νικητές. Χρειάζεται να οπλιστούμε με αποφασιστικότητα, αλλά να έχουμε και τα κατάλληλα εργαλεία: Μια πολιτική και ένα πρόγραμμα ώστε αυτοί οι αγώνες να πάνε μέχρι το τέλος και να είναι νικηφόροι. Να οικοδομήσουμε και να ενισχύσουμε **τη ΣΣΠ**, την παράταξη που παλεύει καθημερινά στις σχολές για το δυνάμωμα αυτής της προοπτικής. Πάνω σε αυτό το πρόγραμμα και σε αυτήν την πολιτική καλούμε κάθε συνάδελφο να οργανωθεί και να παλέψει μαζί μας, να δώσουμε μαζί τη μάχη των φοιτητικών εκλογών και όλες τις σημαντικές μάχες που έρχονται.

...για τη ζωή και το μέλλον που ονειρευόμαστε!

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

socialistiki-spoudastiki-pali.blogspot.gr